

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ

Η πολυχρησιμότητα και η λειτουργικότητα αντικειμένων, χώρων και οικονομότερα σχεδιαστικών εφαρμογών είναι το ζητούμενο του σχεδιαστή που μοιράζει τον δημιουργικό του χρόνο ανάμεσα στο δικό του studio (chd, www.chd.gr) και στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου όπου διδάσκει στο τμήμα Μηχανικών Σχεδίασης προϊόντων και συστημάτων.

[01] Τι είναι βιομηχανικός σχεδιασμός;

Αφορά οτιδήποτε μπορεί να κατασκευαστεί μαζικά. Αλλη προσέγγιση όμως έχει η σχεδίαση αντικειμένων και άλλη ο συντονισμός μιας ομάδας που δουλεύει ένα πρότζεκτ διαφορετικού μεγέθους και μορφής όπως π.χ. μια πιστωτική κάρτα.

[02] Γιατί ασχολήθηκες με το αντικείμενο αυτό;

Ήταν το αποτέλεσμα μιας εξελικτικής διαδικασίας στην οποία μεγάλο ρόλο έπαιξε το περιβάλλον που μεγάλωσα, καθώς οι γονείς μου είναι στον τομέα των τεχνών και ανέπτυξα από νωρίς μια κλίση στις εφαρμοσμένες τέχνες.

[03] Είναι το ντιζάιν πολυτέλεια;

Δεν είναι μια ελιτίστικη προσέγγιση ή μια αισθητική λύση. Είναι μια βαθιά κοινωνική μελέτη που καταλήγει στο αντικείμενο. Η παγιωμένη αντίληψη περί ντιζάιν μπορεί να ξεπεραστεί μόνο μέσω της παιδείας. Η επιλογή μου να μπω στην εκπαίδευση δεν είναι τυχαία...

[04] Πώς επιδρά το ντιζάιν στη ζωή μας;

Είναι ένα εργαλείο που μπορεί να εδραιώσει και να δυναμώσει την επικοινωνιακή σχέση μεταξύ αντικειμένου και χρήστη.

[05] Η τωρινή αισθητική καταργεί τον σχεδιασμό του χθες;

Αν το αντικείμενο σχεδιάστηκε με βάση την αισθητική του και φυσικά μπορεί να επανέλθει με τα κατά καιρούς αισθητικά revivals. Όταν όμως ο σχεδιασμός βασίζεται σε μια φιλοσοφία δεν ξεπερνιέται εύκολα. Η φιλοσοφία έχει σαν επίκεντρο τον άνθρωπο ο οποίος φυσικά αλλάζει, όμως οι βασικές του ανάγκες και λειτουργίες είναι σταθερές.

[06] Ο πελάτης έχει πάντα δίκιο;

Δεν θέλω να είμαι το εκτελεστικό όργανο των διαθέσεων του κάθε πελάτη. Πρέπει να υπάρχει διαλεκτική σχέση. Οφείλω να πω στον πελάτη π.χ. ότι αυτό που σκέφτεται δεν θα τον ωφελήσει. Πρέπει να υπάρχει μια ισορροπημένη και αμφίδρομη δημιουργική σχέση για να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα.

[07] Η δημιουργία νέων πραγμάτων ή η βελτίωση ήδη υπάρχοντων είναι προτιμότερη για έναν σχεδιαστή;

Και τα δύο είναι δημιουργικά. Συχνά είναι ζητούμενο να δουλεύεις σε ήδη υπάρχοντα περιβάλλοντα και όχι υποχρεωτικά πάνω σε μια καινούρια ιδέα. Περισσότερα πλαίσια σημαίνουν περισσότερες παραμέτρους και περισσότερα προβλήματα οδηγούν σε περισσότερες λύσεις. Σχεδιαστής δεν είναι αυτός που κάνει ό,τι θέλει επειδή έτσι του αρέσει.

Αλλωστε, συχνά καλούμαστε να συνεργαζόμαστε με αυθεντίες κάποιων «χώρων» και δεν μπορείς απέναντι σε τέτοιες προσωπικότητες να αντιπαραθέτεις το «καλάμι» σου.

[08] Μια ντιζάιν παρέμβαση για την Αθήνα;

Δεν ξέρω τι να πρωτοδιαλέξω. Από τα πεζοδρόμια, τα καγκελάκια τους, τα φωτιστικά τους, τις στάσεις των μέσων μαζικής μεταφοράς; Στον δημόσιο χώρο το κριτήριο είναι να καλύπτουν τα αντικείμενα συγκεκριμένες ανάγκες με τρόπο ώστε να εντάσσονται σ' αυτόν και να συμβάλλουν στη βελτίωσή του χωρίς να επιβάλλονται με την παρουσία τους.

[09] Στο σπίτι μας να ακολουθούμε ενιαίες λύσεις που προτείνουν οι εταιρείες ή να κάνουμε δικούς μας συνδυασμούς;

Ακόμα κι αν αποφασίσεις να ακολουθήσεις μια λύση-πακέτο το θέμα είναι να έχεις την παιδεία να τη ζήσεις. Το σπίτι αφορά την καθημερινότητά σου και όχι την κοινή και κοινωνικά προτεινόμενη αισθητική. Τι να τον κάνεις τον γωνιακό καναπέ όταν η τηλεόρασή σου είναι από πίσω; Έχω κι ένα «κόλλημα» με τα τζάκια που δεν χρησιμοποιούνται ποτέ.

[10] Ένα ακριβό αντικείμενο πρέπει να είναι ψηλά στη λίστα

των επιλογών μας;

Το να κάνεις επιλεκτικές κινήσεις που έχουν συχνά και μια σημαντική παράμετρο κόστους προϋποθέτει παιδεία για να εκτιμήσεις την ουσιαστική αξία του αντικειμένου και την αντοχή των υλικών του. Σαφώς δεν αξίζει να δώσεις μια μικρή περιουσία για έναν καναπέ αν δεν αντέχει να τον υποστηρίξεις π.χ. με κάποιον πίνακα στον τοίχο, όπως δεν αγοράζεις ένα πανάκριβο αυτοκίνητο αν δεν μπορείς να το συντηρήσεις.

[11] Τι θα ήταν η ζωή μας χωρίς ντιζάιν;

Πρωτόγονη. Ο άνθρωπος από την αρχή της ύπαρξής του φτιάχνει πράγματα για να καλύψει τις ανάγκες του. Όπως ορίζω εγώ το design δεν υπάρχουν απόρρητα κάστρα. Και μάλιστα η συνεισφορά του σε τομείς κρίσιμους όπως π.χ. στην κατασκευή ιατρικών εργαλείων είναι σημαντική.

[12] Είναι το ντιζάιν τέχνη;

Η τέχνη είναι ένα εργαλείο έκφρασης, αμφισβήτησης και κοινωνικού σχολιασμού. Σίγουρα ο ντιζάινερ θέλει να εκφραστεί, όμως όπως προείπα έχει να υπηρετήσει πιο απόλυτους στόχους.

[13] Τα χαρακτηριστικά της ιδανικής ντιζάιν κοινωνίας;

Να μην υπάρχει μόδα και το κόστος να ανταποκρίνεται στην αξία.